

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2004

Nr 1328—1334

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1328	Lag om ändring av fordonslagen	3773
1329	Lag om ändring av 9 § i bränsleavgiftslagen	3780
1330	Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	3781
1331	Lag om ändring av 3 § i lagen om arbetslöshetskassor	3783
1332	Lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	3784
1333	Lag om ändring av 7 § i lagen om vuxenutbildningsstöd	3786
1334	Statsrådets förordning om ändring och temporär ändring av förordningen om registrering av fordon	3787

Nr 1328

L a g

om ändring av fordonslagen

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonslagen av den 11 december 2002 (1090/2002) 3 § 7 punkten, 6 § 2 mom., 14 §, 25 § 1 mom., 30 § 1 mom., 31, 32, 34 och 40 §, 41 § 2 mom., 45 och 47 §, 49 § 2 mom., 50, 65, 67, 69 och 99 § samt
fogas till 35 § ett nytt 5 mom. som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

7) *register* det fordonstrafikregister som avses i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003),

med bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den och som inte försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestämmelser, om sådan förutsätts i bestämmelserna, får inte importeras till landet i försäljningssyfte eller tillverkas för försäljning i Finland, saluföras eller säljas eller annars överlåtas eller användas i trafik.

6 §

Godkännande av fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter för trafik

Sådana komponenter, separata tekniska enheter och cyklar som inte stämmer överens

14 §

Traktor

Fordon i kategori T och C samt trafiktraktor (*traktor*) är ett motordrivet fordon med hjul eller band,

1) som har minst två axlar,

RP 235/2004
KoUB 24/2004
RSv 227/2004

2) vars största konstruktiva hastighet är minst 6 km/h,

3) vars främsta funktion är som dragfordon, och

4) som konstruerats särskilt för att dra, skjuta, frakta eller driva viss utbytbar utrustning avsedd att användas inom jord- eller skogsbruk, eller för att dra släpvagnar avsedda att användas inom jord- och skogsbruk.

En traktor kan utrustas för transport av last i jordbruks- eller skogsbrukssammanhang och med passagerarsäten. Som traktor räknas dock inte maskiner som har konstruerats särskilt för användning inom skogsbruket, såsom lunnare och skotare, enligt definitionen i standarden ISO 6814:2000, och inte skogsmaskiner som är baserade på schaktmaskinsschassier, enligt definitionen i standarden ISO 6165:2001.

Traktorer indelas i följande kategorier med hänsyn till sina egenskaper:

1) kategori T₁: hjultraktorer vars största konstruktiva hastighet är 40 km/h, vars minsta spårvidd på den av axlarna som är närmast föraren inte understiger 1,15 meter, vars vikt i olastat och körklart tillstånd överstiger 0,6 ton och vars markfria gång inte överstiger 1 meter,

2) kategori T₂: hjultraktorer vars största konstruktiva hastighet är 40 km/h, vars minsta spårvidd understiger 1,15 meter, vars vikt i olastat och körklart tillstånd överstiger 0,6 ton och vars markfria gång inte överstiger 0,60 meter; när värdet på traktorns tyngdpunkt i höjdlid mätt från marken, delat med medelvärdet för axlarnas minsta spårvidd, är större än 0,90, begränsas emellertid den största konstruktiva hastigheten till 30 km/h,

3) kategori T₃: hjultraktorer vars största konstruktiva hastighet är 40 km/h och vars vikt i olastat och körklart tillstånd är högst 0,6 ton,

4) trafiktraktor: lastbärande traktorer med hydraulisk ledramstyrning som är avsedd för godstransport; en trafiktraktor är också en annan för godstransport använd traktor som är utrustad med en släpvagn vars kopplingsmassa är större än 10 ton; som trafiktraktor anses dock inte en traktor som används för sådan transport som avses i 7 § i bränsleav-

giftslagen (1280/2003); största konstruktiva hastighet för en trafiktraktor är högst 50 km/h,

5) kategori C: traktorer som drivs och styrs med hjälp av band.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas vid behov bestämmelser om klasserna för traktorer.

25 §

Fordons konstruktion, manöverorgan och utrustning

För att tryggt kunna användas i trafik skall

1) fordon ha en pålitlig och funktionssäker styrinrättning,

2) motordrivna fordon, cyklar samt släpvagnar till bil eller trafiktraktor ha en färdbröms,

3) fordon ha däck och fälgar eller band eller medar som motsvarar den belastning de utsätts för,

4) motordrivna fordon ha ett brandsäkert bränslesystem,

5) fordon ha behövliga strålkastare och lyktor, reflektorer och reflekterande identifieringsskyltar,

6) fordon ha en varningstriangel, om fordonets totala massa är större än 500 kg,

7) fordon i kategori M och N₁ i förarhytt och passagerarutrymme ha sådana konstruktioner och anordningar som skyddar förare och passagerare vid sammanstötning,

8) fordon erbjuda föraren tillräcklig sikt framåt, åt sidan och bakåt; sikten bakåt får vid behov ordnas med hjälp av backspeglar eller något annat motsvarande system,

9) fordon vilkas förarhytt är slutna vara försedda med vindruta och behövliga anordningar för att säkerställa sikten genom vindrutans i alla väderförhållanden,

10) fordon ha behövliga anordningar och konstruktioner för att skydda lätta fordon vid sammanstötningar,

11) motordrivna fordon och cyklar ha en ljudsignalanordning,

12) motordrivna fordon ha en hastighetsmätare samt fordon i kategori M₂, M₃, N₂ och N₃ en hastighetsbegränsare,

13) fyr- eller flerhjuliga motordrivna fordon ha en backningsanordning.

— — — — — — — — — — — — — — —

30 §

Typgodkännanden

Med *EG-typgodkännande* avses typgodkännanden enligt Europeiska gemenskapens rättsakter om typgodkännande av fordon och av system, komponenter och separata tekniska enheter i dessa. EG-typgodkännande av hela fordon baserar sig på följande direktiv:

1) rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon,

2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG om typgodkännande av två- eller trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG,

3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG.

31 §

Tillämpningsområden för typgodkännanden

EG-typgodkännande beviljas system, komponenter eller separata tekniska enheter samt fordon i kategori M₁, L och T₁—T₃. Nationellt typgodkännande beviljas fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter. Typgodkännande av små serier beviljas fordon. E-typgodkännande beviljas system, komponenter och separata tekniska enheter.

32 §

Typgodkännandeskyldighet

En förutsättning för att fordon i kategori M₁, L eller T₁—T₃ som tas i bruk första gången skall kunna antecknas i registret är att fordonstypen är EG-typgodkänd eller typgodkänd i små serier. Fordon i kategori M₁, L eller T₁—T₃ som färdigställts under den sista etappen vid etappvis typgodkännande eller

som tillverkats eller förts in i landet som enskilt exemplar får dock antecknas i registret på basis av registreringsbesiktningen.

34 §

Godkännandemyndighet

I Finland är Fordonsförvaltningscentralen godkännandemyndighet i fråga om fordon i kategori M, N, L, O, T₁—T₃, C och R, trafiktraktorer, motorredskap samt terrängfordon liksom komponenter, system och separata tekniska enheter i dessa.

35 §

Beviljande av typgodkännande

Vid beviljande av godkännande tillämpas i fråga om EG-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i den rättsakt som avses eller nämns i 30 § 1 mom., i fråga om E-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen och i fråga om nationellt typgodkännande det förfarande som godkännandemyndigheten fastställt.

40 §

Närmare bestämmelser om typgodkännande

Närmare bestämmelser om EG-typgodkännande av jordbruks- och skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet bestäms i fråga om nationellt typgodkännande och typgodkännande av små serier

1) vilka fordon som hänförs till samma typ,
2) om anmälan av uppgifter om typgodkännande till registret med uppgifter om typgodkännanden,

3) om befogenheter för Fordonsförvaltningscentralen att bevilja smärre enskilda undantag vid typgodkännande, om undantaget inte äventyrar trafiksäkerheten eller snedvrider konkurrensen,

4) det högsta antal genom typgodkännande av små serier godkända fordon som får införas i registret per år,

5) på vilka villkor ett i en annan EES-stat för fordon i kategori M₁, L och T₁—T₃ beviljat typgodkännande av små serier gäller i Finland.

41 §

Intyg över överensstämmelse och godkännandemärkningar

Tillverkaren skall förse varje komponent eller separat teknisk enhet som tillverkats i enlighet med typgodkännandet med sitt kommersiella märke eller sitt varumärke och med typbeteckning. Om så anges i Europeiska gemenskapens rättsakter eller i ett E-reglemente, skall varje komponent och separata tekniska enhet förse med ett typgodkännandenummer eller typgodkännandemärke. Tillverkare behöver då inte förse komponenterna eller enheterna med ett kommersiellt märke eller varumärke och typbeteckning.

45 §

Åtgärder i anslutning till produktionens överensstämmelse

Vid överlåtelse av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter skall tillverkaren och tillverkarens representant se till att fordonet, systemet, komponenten eller den tekniska enheten till sin konstruktion och utrustning samt sitt skick stämmer överens med den godkända typen.

Innan godkännande beviljas skall godkännandemyndigheten försäkra sig om tillräckliga förfaranden som garanterar effektiv tillsyn över produktionens överensstämmelse och vidta åtgärder i anslutning till tillsynen. Vid tillsynen över produktionens överensstämmelse tillämpas i fråga om EG-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i den rättsakt som avses eller nämns i 30 § 1 mom., i fråga om E-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen och i fråga om nationellt typgodkännande det

förfarande som godkännandemyndigheten fastställt. Godkännandemyndigheten kan låta en teknisk tjänst utföra delar av tillsynen över produktionens överensstämmelse.

Kostnaderna för tillsynen över överensstämmelse betalas av den som ansökt om godkännande. Godkännandemyndigheten och den tekniska tjänsten har rätt att för tillsynen

1) få tillträde till platser där fordon, komponenter, system och separata tekniska enheter tillverkas, lagras, säljs, installeras, repareras och kontrolleras,

2) ta prov på produktionen och med bestämda intervaller utföra tester eller kalkyler som föreskrivs i Europeiska gemenskapens rättsakter eller E-reglementen,

3) vid behov få tillgång till material som behövs för att kontrollera kvaliteten och överensstämmelsen i fråga om varje godkänd typ,

4) kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om produktionens överensstämmelse.

Kontroll och tillsyn får dock inte verkställas på en hemfridskyddad plats. Om godkännandemyndigheten låter en teknisk tjänst verkställa tillsynen över överensstämmelse, skall den tekniska tjänsten tillämpa vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (423/2003).

47 §

Godkännande som beviljas tekniska tjänster

Kommunikationsministeriet godkänner tekniska tjänster för att utföra kontroller, mätningar, tester och kalkyler enligt 36 §. Förutsättning för godkännande är att den tekniska tjänsten uppfyller kraven i standarden SFS-EN ISO/IEC 17025:2000 och att den tekniska tjänstens kompetensområde omfattar alla de bestämmelser som gäller sådant godkännande som den tekniska tjänsten ansöker om. En tillverkare får inte godkännas som teknisk tjänst, om det inte uttryckligen föreskrivs om det i Europeiska gemenskapens rättsakter.

Kommunikationsministeriet godkänner tekniska tjänster för tillsyn över överensstämmelse enligt 45 §. Förutsättning för godkän-

nande är att den tekniska tjänsten uppfyller kraven i standarden SFS-EN 45012:1998 eller ISO/IEC Guide 62:1996 i fråga om den verksamhet som den utövar. En person som utför kontroller, mätningar, tester och kalkyler enligt 36 § får inte för samma uppdragsgivares räkning fungera som ledande bedömare av tillsynen över överensstämmelse. En tillverkare får inte godkännas såsom teknisk tjänst som utför tillsyn över överensstämmelse, om det inte uttryckligen föreskrivs om det i Europeiska gemenskapens rättsakter.

Godkännande enligt 1 och 2 mom. kan beviljas för viss tid. När godkännande beviljas kan sådana nödvändiga krav, begränsningar och övriga villkor uppställas i fråga om den tekniska tjänstens verksamhet som säkerställer att de uppgifter som förutsätter godkännande utförs på behörigt sätt. Närmare bestämmelser om påvisande av att de krav, begränsningar och andra villkor som ställs på tekniska tjänster uppfylls och om tekniska tjänsters anmälningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

49 §

Tillsyn över tekniska tjänster

Godkännandemyndigheten övervakar de tekniska tjänsternas verksamhet i fråga om den verksamhet som de tekniska tjänsterna med stöd av 47 § 1 och 2 mom. godkänts att utöva, och säkerställer regelbundet att de föreskrivna kraven uppfylls. För tillsynen har godkännandemyndigheten och de sakkunniga som den anlitat rätt att få tillträde till sådana lokaler i de tekniska tjänsterna som inte omfattas av hemfriden och där kontroller, mätningar, tester och kalkyler görs och att utan hinder av bestämmelserna om sekretess få tillgång till material som gäller de tekniska tjänsternas oberoende samt personal, system, anordningar och redskap liksom kontroller, mätningar, tester och kalkyler. Kostnaderna för tillsynen betalas av de tekniska tjänsterna.

50 §

Återkallande av godkännande som beviljats en teknisk tjänst

Om en teknisk tjänst som avses i 47 § 1 eller 2 mom. inte uppfyller föreskrivna krav eller i verksamhet som avses i detta kapitel handlar i strid med bestämmelserna, kan kommunikationsministeriet ge den tekniska tjänsten en anmärkning eller varning. Om anmärkningen eller varningen inte leder till att bristerna i verksamheten avhjälpas, kan kommunikationsministeriet för viss tid återkalla beviljat godkännande. Godkännandet kan återkallas helt och hållet, om väsentliga brister eller försummelser framkommit i verksamheten.

65 §

Rätt att förhandsanmäla

En fordonstillverkare och dennes representant eller, om fordonet har förts in i landet av någon annan än tillverkarens representant, en importör kan före första registreringen förhandsanmäla fordonets identifieringsuppgifter och tekniska uppgifter till registret. Förhandsanmälan kan göras av den som

1) införts i det finska företags- och organisationsdatasystemet,

2) är en registrerad skattskyldig enligt 39 § i bilskattelagen, om sammanslutningen förhandsanmäler bilskattebelagda fordon, eller är registrerad kreditkund hos tullen, om sammanslutningen förhandsanmäler andra än bilskattebelagda fordon som den importerar från ett land utanför EES-området,

3) är solvent och sakkunnig,

4) får tillgång till tekniska uppgifter som hänför sig till ett fordons konstruktion och utrustning som är ett villkor för godkännande och till intyg över överensstämmelse för fordon i kategori M₁, L eller T₁—T₃ eller intyg över typgodkännande för annat fordon, och som

5) ingått ett avtal med Fordonsförvaltningscentralen om lämnande av uppgifter i elektronisk form.

Närmare bestämmelser om förhandsanmälan av fordon utfärdas genom förordning av statsrådet.

67 §

Vägran att registrera farliga fordon

Om Fordonsförvaltningscentralen bedömer att vissa typer av fordon utgör allvarlig fara för trafiksäkerheten eller arbetarskyddet, trots att de har ett gällande intyg över överensstämmelse, kan den vägra att registrera ett sådant fordon för en tid av högst sex månader. Fordonsförvaltningscentralen skall utan dröjsmål och utan hinder av bestämmelserna om sekretess anmäla detta till godkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna, godkännandemyndigheterna i stater som tillämpar E-reglementet i fråga och kommissionen samt uppge grunderna för sitt beslut.

Om en medlemsstat som meddelat typgodkännande bestrider en påstådd fara för trafiksäkerheten eller arbetarskyddet som anmälts till den, skall Fordonsförvaltningscentralen försöka lösa meningsskiljaktigheten genom samråd med den myndighet som beviljat godkännandet. Kommissionen skall underrättas om saken.

69 §

De sista fordonen i serien

Godkännandemyndigheten kan på ansökan av tillverkaren av ett fordon bevilja undantag från kraven i ett direktiv om fordonskonstruktion och utrustning

1) för högst sex månader från det att kraven i direktivet trätt i kraft eller, om den tid undantagen är i kraft går ut i slutet av ett kalenderår, för sju månader för ett färdigt fordon,

2) för högst 12 månader från det att kraven i direktivet har trätt i kraft eller, om den tid undantaget är i kraft går ut i slutet av ett kalenderår, för 13 månader för fordon som godkänns utifrån etappvis typgodkännande.

Undantag kan beviljas för högst 10 procent av de fordon av samma märke i kategori M₁ och för 30 procent av fordon av samma märke

i någon annan kategori som tagits i bruk i Finland under det föregående kalenderåret eller de föregående 12 månaderna. Procenttalet avrundas uppåt till närmaste hela tal.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. är den möjlighet som föreskrivs i 1 mom. för fordon i kategori T₁—T₃ begränsad till 24 månader för färdiga fordon och till 30 månader för etappvis typgodkännande. I fråga om fordon i kategori T₁—T₃ kan undantag beviljas för högst 10 procent av det antal fordon av alla typer i fråga som tagits i bruk i Finland under de två föregående åren. Maximiantalet i fråga får dock inte understiga 20.

Undantaget i 1—3 mom. tillämpas endast på fordon som

1) fanns inom EES-staternas territorium när godkännandet upphörde att gälla,

2) har ett gällande intyg över överensstämmelse eller ett intyg över giltigt nationellt typgodkännande, som utfärdats medan de aktuella fordonens typgodkännande fortfarande var giltigt, och som

3) ännu inte hade registrerats eller tagits i bruk förrän nämnda typgodkännande upphörde att gälla.

Bestämmelser om förfarandet vid beviljande av undantag för de sista fordonen i serien utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

99 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas vid behov bestämmelser om specialtransportfordon och utförande av specialtransporter liksom om antalet dubbar, installering av dem i dubbdäck och typgodkännande av dem samt om mätning av dubbarnas massa och dubbkraften i dubbdäck.

Fordonsförvaltningscentralen kan meddela närmare anvisningar om anmälningar i anslutning till besiktningar, handlingar som skall användas vid besiktning, anteckningar i intyg över registrering och utförande av besiktningssuppdrag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
Lagens 14 § tillämpas från och med den 1 juli 2005 på nya fordonstyper och från och med den 1 juli 2009 på fordon som tas i bruk första gången.

Lagens 30 § 1 mom., 31, 32, 34, 40, 65 och 69 § tillämpas i fråga om fordon i kategori T₁—T₃ och C samt i fråga om trafiktraktorer från och med den 1 juli 2005 på nya fordonstyper och från och med den 1 juli 2009 på alla fordon som tas i bruk första gången.

Fordonsförvaltningscentralen behandlar

ändringar som gäller EG-typgodkännande av traktorer från och med den 1 juli 2005. Social- och hälsovårdsministeriet är EG-typgodkännandemyndighet för traktorer efter den 1 juli 2005 i de fall där behandlingen av ansökan om typgodkännande pågår vid den aktuella tidpunkten.

Godkännanden av tekniska tjänster som beviljats enligt 47 § före lagens ikraftträdande förblir i kraft som sådana.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 1329

L a g

om ändring av 9 § i bränsleavgiftslagen

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bränsleavgiftslagen av den 30 december 2003 (1280/2003) 9 § som följer:

9 §

Bränsleavgiftens belopp

Bränsleavgiftens belopp är

- 1) för personbilar (kategorierna M₁ och M₁G) 330 euro per dag,
- 2) för paketbilar (kategorierna N₁ och N₁G) 500 euro per dag,
- 3) för bussar (kategorierna M₂ och M₃) 670 euro per dag,
- 4) för lastbilar (kategorierna N₂ och N₃) och specialbilar 1 000 euro per dag,
- 5) för lastbilar avsedda för dragning av egentlig släpvagn, släpkärria eller påhängsvagn 1 500 euro per dag,

- 6) för trafiktraktorer 670 euro per dag,
- 7) för andra traktorer 100 euro per dag,
- 8) för motorredskap och motorredskap som byggts på bilchassi 100 euro per dag,
- 9) för motorcyklar och andra fordon i kategori L 100 euro per dag.

Om bränsleavgift skall påföras ett fordon som inte finns upptaget i ett register, anses fordonet höra till den fordonskategori som det på grundval av sin beskaffenhet närmast skulle vara hänförligt till om det skulle registreras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 1330

L a g**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 1 kap. 8 § 4 mom., 3 kap. 4 § 2 mom. 1 punkten, 6 kap. 11 § 1 mom., 10 kap. 3 § 2 mom. 2 punkten och 11 kap. 4 § 3 mom.,
av dem 1 kap. 8 § 4 mom. sådant det lyder i lag 636/2004 och 11 kap. 4 § 3 mom. sådant det lyder i lag 970/2003, samt
fogas till 3 kap. 1 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

8 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas inte på en sådan löntagare som inte omfattas av skyldigheten att betala arbetslöshetsförsäkringspremie enligt 15 § i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998). Lagen tillämpas dock på en person som inte efter den kalendermånad då han eller hon fyller 65 år är skyldig att betala arbetslöshetsförsäkringspremie på grundval av 15 § 2 mom. 2 punkten i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner, trots att han eller hon har rätt att få arbetslöshetsförmåner.

3 kap.

Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner

1 §

Ålder

Utän hinder av vad som bestäms i 1 mom.

och i 1 kap. 8 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice beviljas en person andra arbetslöshetsförmåner än utbildningsdagpenning efter den kalendermånad då han eller hon fyller 65 år, om han eller hon är förhindrad att arbeta av de orsaker som nämns i 4 kap. 1 mom. 2 punkten eller 2 mom. i denna lag eller om han eller hon är permitterad på heltid. Arbetslöshetsförmåner beviljas högst till utgången av den kalendermånad då personen fyller 68 år.

4 §

Hindrande sociala förmåner

Berättigad till arbetslöshetsförmåner är inte en arbetsökande

1) som får förtida ålderspension eller individuell förtidspension enligt folkpensionslagen eller arbetspensionslagarna eller ålderspension på grundval av anställningsår som berättigar till full pension, eller ålderspension,

6 kap.

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

11 §

Beaktande av tid i arbete

När tiden i arbete enligt 3, 9 och 10 § beräknas, beaktas sådant arbete som definieras enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2004 och som förutsätts för grundpension enligt 8 § 4 mom. i lagen om pension för arbetstagare eller för annan därmed jämförbar pension som grundar sig på anställnings- eller tjänsteförhållande. När tiden i arbete beräknas beaktas arbete som personen i fråga har utfört efter att ha fyllt 18 år.

10 kap.

Bestämmelser om utbildningsdagpenning

3 §

Särskilda förutsättningar för erhållande av utbildningsdagpenning

Förutsättning för erhållande av utbildningsdagpenning är att sökanden när utbildningen inleds

2) under sammanlagt minst 10 år utfört sådant arbete som definieras enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2004 och som ger rätt till i 8 § 4 mom. i lagen om

Helsingfors den 30 december 2004

pension för arbetstagare avsedd grundpension eller annan med den jämförbar pension som grundar sig på anställnings- eller tjänsteförhållande; när tiden beräknas beaktas också arbete som sökanden har utfört innan han eller hon har fyllt 23 år.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

4 §

Arbetskraftspolitiskt utlåtande

I fråga om den som är gruppermitterad och den som är förhindrad att utföra arbete på grund av väderhinder ger arbetskraftsbyrån eller arbetskraftskommissionen på begäran av Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassan utlåtande endast om de förutsättningar som anges i 2 kap. 3—7 §. Med gruppermitterad avses en arbetstagare som har permitterats för viss tid antingen på heltid eller på det sätt som avses i 4 kap. 1 §, och permitteringen gäller minst tio arbetstagare. Gruppermitterade arbetstagare är också de personer som avses i 3 kap. 1 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Till den del lagens 3 kap. 4 § 2 mom. 1 punkten också gäller ålderspension tillämpas lagrummet på ålderspension som beviljas den 1 januari 2005 eller därefter.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1331

L a g**om ändring av 3 § i lagen om arbetslöshetskassor**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 augusti 1984 om arbetslöshetskassor (603/1984) 3 § 1 mom., sådant
det lyder i lag 638/2004, som följer:

3 §

Villkor för medlemskap

Inträde som medlem i en löntagarkassa vinner en lönearbetare som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), som inte har fyllt 68 år och som arbetar i ett sådant yrke eller inom en sådan bransch som omfattas av kassans verksamhetsområde. Inträde i en företagarkassa vinner en företagare som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utkomstskydd för arbetslösa och som inte har fyllt 68 år. Såsom företagare betraktas en person som avses i 1 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, om

han eller hon kan anses få sin försörjning av de inkomster som företagsverksamheten ger. En arbetslös person kan vinna inträde i en kassa i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen eller den nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 105—106/1993).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1332

L a g**om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 1 § 1 mom., 7 §, 12 § 3 mom. 2 punkten och 15 § 2 mom. 2 punkten,
 av dem 1 § 1 mom. och 7 § sådana de lyder i lag 947/2003 och 15 § 2 mom. 2 punkten sådana den lyder i lag 1301/2002, som följer:

1 §

Lagens syfte

Arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), utbildningsstöd inom den arbetskraftspolitiska vuxenutbildningen enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) och alterneringsersättning enligt lagen om alterneringsledighet (1305/2002) finansieras genom en statsandel som motsvarar grundtrygghetsandelen, genom arbetslöshetsförsäkringspremier enligt denna lag, genom arbetsgivarens självriskpremier enligt utkomstskyddet för arbetslösa (*självriskpremier*) och genom medlemsavgifter enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) så som bestäms i denna lag. De arbetspensionstillägg och försäkringspremier som avses i arbetspensionslagstiftningen, vuxenutbildningsstöds förtjänstdel och de förvaltningskostnader som avses i lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000), de förvaltningskostnader och yrkesexamensstipendier i fråga om andra än i tjänste- eller anställningsförhållande till staten varande personer som avses i lagen om Utbildningsfonden (1306/2002) samt den lönegaranti som avses i lönegarantilagen

(866/1998) och lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000) finansieras med avgifterna enligt denna lag så som bestäms i denna lag.

7 §

Förmåner som finansieras av arbetslöshetsförsäkringsfonden

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för betalningen av den försäkringspremie som avses i 12 c § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961), av den premie som avses i 3 § i lagen om statens pensionsfond (1372/1989), av det belopp som avses i 31 § i lönegarantilagen och i 29 § i lagen om lönegaranti för sjömän samt av det belopp som avses i 13 § i lagen om Utbildningsfonden.

12 §

Arbetsgivares premiebetalningsskyldighet

Utan hinder av vad som bestäms i 1 och 2 mom. är arbetsgivaren inte skyldig att betala

arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om följande personer:

2) arbetstagare som enligt 3 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte är berättigad till arbetslöshetsförmåner eller som efter fyllda 65 år med stöd av 3 kap. 1 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa är berättigad till arbetslöshetsförmåner,

15 §

Löntagares premiebetalningsskyldighet

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. är följande personer inte betalningsskyldiga:

2) person som enligt 3 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte är berättigad till arbetslöshetsförmåner eller som efter fyllda 65 år med stöd av 3 kap. 1 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa är berättigad till arbetslöshetsförmåner,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Lagens 7 § tillämpas också på den försäkringspremie som avses i 12 c § i lagen om pension för arbetstagare och som gäller arbetspensionstillägg och på den premie som nämns i 3 § i lagen om statens pensionsfond och som gäller arbetspensionstillägg, i enlighet med de bestämmelser som gällde före den 1 januari 2005.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1333

L a g

om ändring av 7 § i lagen om vuxenutbildningsstöd

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2000 om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) 7 § 1 mom.
som följer:

7 §

Vuxenutbildningsstödet *intjänings* *tid*

För att vuxenutbildningsstöd skall beviljas
förutsätts att sökanden före stödperioden
utfört sådant arbete som definieras enligt de
bestämmelser som gällde den 31 december
2004 och som ger rätt till i 8 § 4 mom. i lagen
om pension för arbetstagare (395/1961)
avsedd grundpension eller annan med den

jämförbar pension som grundar sig på arbets-
eller tjänsteförhållande sammanlagt i minst
1) fem år, om stödperioden börjar den 1
augusti 2006 eller därefter, och
2) tio år, om stödperioden börjar före den
1 augusti 2006.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1334

Statsrådets förordning**om ändring och temporär ändring av förordningen om registrering av fordon**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen av den 18 december 1995 om registrering av fordon (1598/1995) 8 § 2 mom., sådant det lyder i förordning 1117/2003, samt *fogas* temporärt till 48 §, sådan den lyder i förordning 1242/1999, ett nytt 5 mom. samt till förordningen en ny 51 b § som följer:

8 §

Undantag från registreringsskyldigheten

2. Fordon som har registrerats utomlands och fordon med provnummerskyltar får under de förutsättningar som bestäms i 46—48, 48 a, 49—51, 51 a, 51 b och 52—56 § användas i Finland utan att de anmäls till registret. Detsamma gäller användning av ett fordon med förflyttningstillstånd.

48 §

Förflyttningstillstånd

5. Om tullverket har beviljat ett i 10 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av bilskattelagen (266/2003), sådant detta lagrum lyder i lag 1278/2004, avsett tillstånd att använda ett fordon i trafik utan att skatt betalas, kan tullverket med avvikelse från 3 mom. för högst den tid om tre månader som nämns i 10 § ge ett förflyttningstillstånd, vilket utan hinder av de begränsningar som

avses i 1 mom. medför rätt att använda fordonet i trafik under 2005. Om giltighetstiden för det tillstånd som avses i nämnda 10 mom. upphör på grund av att villkoren för tillståndet inte uppfylls, upphör samtidigt rätten att med stöd av förflyttningstillståndet använda fordonet i trafik. Om det vid registreringsbesiktningen av fordonet konstateras att fordonet kan medföra omedelbar fara för trafiksäkerheten eller betydande olägenhet för miljön, får fordonet inte med stöd av förflyttningstillståndet användas i trafik. När ett sådant förflyttningstillstånd som avses i detta moment beviljas införs inte i registret uppgifter om körrutten.

51 b §

Fordon i arbetsuppgifter

En fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland och vars arbetsplats är belägen i en annan stat än Finland får i Finland använda ett i 34 b § i bilskattelagen avsett fordon på det sätt som avses i paragrafen, utan att registrera fordonet här, om han eller hon enligt paragrafen har rätt att använda fordonet i trafik utan att betala skatt.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1334

En förutsättning för användningen är dessutom att det som föreskrivs i 51 § 5 mom. i denna förordning iakttas. Den anmälan försedd med tullmyndighetens mottagingsbevis som avses i 34 b § i bilskattelagen måste finnas med i fordonet när det är i trafik.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005. Förordningens 48 § 5 mom. gäller till och med den 31 december 2005.

Om tullverket med stöd av 48 § 5 mom. i statsrådets förordning om temporär ändring

av 48 § förordningen om registrering av fordon (1307/2003) har givit ett förflyttningstillstånd enligt vilket rätten att använda ett fordon har begränsats till mindre än tre månader och användningsåret gällt endast år 2004, kan fordonet med stöd av ett sådant förflyttningstillstånd användas i trafik utan separat förlängning av förflyttningstillståndets giltighetstid även under år 2005, dock sammanlagt under högst tre månader. Användningen av fordonet förutsätter att fordonet finns en giltig trafikförsäkring.

Helsingfors den 30 december 2004

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Trafikråd Kari Saari